

تاریخ

قوانین رسمی در کشورهای اسلامی

- * انصار فقهاء در «مذاهب چهارگانه»
- * تدوین قوانین «المجله» در اوآخر حکومت عثمانی
- * قوانین اقباسی پس از جنگ‌ها

* * *

منظور از مطالعه در قوانین رسمی کشورهای اسلامی توجه بیکرشته قوانین اقباسی غیر اسلامی است که پس از جنگ جهانی اول برای مسلمین تدوین و تهیه گردیده و در اثر اینکار قسمت‌هایی از فقه عظیم اسلامی در دانشگاه‌های کشورهای اسلامی متروک و بیجان شده است؛ ملاحظه این گونه مسائل هر مسلمانی را از نشده‌های ضد اسلامی و از هدف‌های دوران دیشانه و عمیق دشمنان که در آب و خاک‌های اسلامی ما تعقیب شده‌آگاه نموده و روشن میکند که تاچه حد شخصیت اسلامی ماتعده‌ایمیل خائنانه و غرض ورزیهای دیگران شده است.

و ضمناً توجه اجمالی این موضوع زمینه بحث آینده‌مارا که بررسی نقاط بر جسته حقوق اسلامی است بدست خواهد داد؛ مادر آیه خواهیم گفت که یک قسمت از مبانی حقوق اسلامی بر آن مبنای که در این قوانین اقباسی وجود دارد ترجیح مستدل و قطعی داشته و یک قسمت دیگر از مسائل حقوقی که در ضمن این قوانین بعنوان محصول حقوق اروپا تحویل ما داده شده است به صورت کاملتری در فقه اسلام وجود دارد و تنها بی‌اطلاعی و یا غرض ورزی گذشتگان بوده که همه این افتخارات را به حساب حقوق اروپا گذاشته است.

بنابراین بحث اجمالی ما از دوره اتحاد فقهاء مذاهب چهارگانه، و بحث ما از کنفیت تدوین «المجله» در حکومت عثمانی هم که در این دوره تجاوزی به فقه اسلام نشده است، باین خاطر است که پس از تاریخی تدوین قوانین رسمی در کشورهای اسلامی نیز توجهی نموده باشیم.

اولین واقعه‌ای را که مینتوان تدوین قوانین رسمی در کشورهای اسلامی نامید منحصر ساختن مذاهب مختلفه اهل سنت به «مذاهب چهارگانه» بود که در حدود قرن چهارم هجری صورت گرفت.

عمل بدقياس ومصالح مرسله و استحسان که انحرافی از روش صحیح فقاهت بود تا قرن چهارم هجری فقط اسلامی را بوضع بسیار خطرناکی دچار نموده باعث تشتت و اختلاف شدیدی در جامعه‌های اسلامی شده بود، در حدود قرن چهارم پایه اختلافات در آراء و مذاهب فقهی به حدی رسیده بود که ابداع یک روش فقهی جدید گرچه توأم با اشتباهات و خطاهای واضح بود یا که عمل بسیار ساده و عادی بشمار می‌آمد؛ هر کس بهره‌ای از حدیث و فقه داشت و پایه دروغ خود را منتبه به آن مینمود به ایجاد یک فقه مخالف می‌پرداخت و این وضع آشفته چنان‌شده بود که بعضی از مورخین نقل می‌کنند در حدود قرن چهارم، نزدیک به پانصد روش و مذهب فقهی ابطال و تحریر گردید^(۱) ما اگر این نقل را حمل به مبالغه کنیم باید این موضوع را پذیریم که همین مبالغه حکایت از وضع بسیار نامنظم و درهم و پرهمی می‌کند که فقه اسلامی در قرون اولیه دچار آن شده بود.

این اختلافات شدیده فقهی سراسر کشورهای اسلامی را بجز ناقاطیکه پژوهندگان شیعه بودند فرآگرفته بود و در چنین شرائطی همه‌جا احساس می‌شد که باید این اختلافات خطرناک را که با قیمانده وحدت اسلامی را نیز بشدت دچار تجزیه می‌کرد خاتمه داد و مذاهی را که صرفاً بر اساس‌های موهوم و باطل بنای‌گذاری شده بکلی ریشه کن نمود و بالآخر مازمان این‌همه مذاهی خلاف^۱ نهائی را اختیار کرد که در طی قرون اسلامی گذشته‌دارای اصلت بوده ظاهر امنتهی بموازین اسلامی می‌شوند.

هنگامیکه چنین انتخاب و تصفیه‌ای می‌خواست عملی شود مذاهب چهارگانه «حنفی مالکی؛ شافعی؛ حنبلی؛ از نظر جمهور مسلمین دارای اصلت بود و فتاوی این ائمه چهارگانه؛ احترام خاصی داشت؛ بدینجهت این مذاهب شایسته بودند که بجای تمام مذاهی دیگر یکه غالباً از همین مذاهب چهارگانه مشتمل شده و لی موجد بدعتها و انحرافات زیادی شده بودند باقی بمانند؛ گرچه از نظر موازین سلم و صحیحی که شیعه در دست دارد همین مذاهی نیز در قسمی از طرق استنباط از روش صحیح اسلامی پیروی ننموده گرفتار انحرافات زیادی شده‌اند.

بالاخره در حدود قرن چهارم هجری بود که مذهب رسمی کشورهای اسلامی از نظر فقهه عمame بچهار مذهب مذکور منحصر گردید و با درنظر گرفتن اینکه در این هنگام اجتهداد در

(۱) الحضارة الإسلامية في القرن الرابع الهجري ج اول : «المذاهب الفقهية».

مسائل اصلی فقه که ورد اجتهاد پیشوایان چهارگانه قرار گرفته بود برای دیگران قدمن و متوجه گردید میتوانیم این حادثه را اولین مرحله تعیین قوانین ره می در کشورهای اسلامی بشمار آوریم که حدود آن بجهات مذهب معروف محدود میشد.

پس از این واقعه فقهای عامه بخود اجازه اجتهاد و استنباط در مسائل اصلی فقه را نداده داکره اجتهاد را بیک قسمت مسائل جزئی و غالباً به تصحیح اسناد منقولات حدیث و فقه منحصر ساختند (۱) بدینظریق باب اجتهاد بروی فقهاء اهل سنت بسته شد ورکود و وفقه عجیبی در فقه عامه بوجود آمد که تا چند سال پیش ادامه داشت و اخیراً بهم تعلیمی جمعی از علماء و داشمندان عامه خصوصاً با ماساعی و روشن بینی حضرت علامه: «شیخ محمد دشنوت» رئیس محققان الازهر این وفه ورکود یکه قرن های متعددی گردید و اینکه فقه عامه بود در شرف بر طرف شدن وزوال است و چنان گهندق فرقه از فتاوی رئیس مذکور الازهر نشان داده زوال این رکود بهترین پیش آمدی است که پس از آن فقه شیعه و امتیازات بر جسته آن به عالم اسلام و جهان قانونگذاری معرفی خواهد شد.

انحصر مذاهب فقهی به ائمه چهارگانه عملی بود که بر حسب اقتضاء شد اوضاع صورت گرفت و این حادثه از نظر حفظ وحدت مسلمین بسیار لازم و ضروری بود گرچه از نظر مسدود شدن باب اجتهاد ضررهاي گرانی در پرداخت و گذشته از اینها انحصر مذاهب فقهی تقریباً تشكل وحدتی بفقه عامه بخشید که در طول تاریخ از نفوذ فقه شیعه و اصول آن در میان عامه مانع شد.

* * *

تدوین قوانین «المجله» در او اخر حکومت عثمانی

دومین مرحله تدوین قوانین رسمی برای کشورهای اسلامی اینطور عملی شد که حکومت عثمانی در سال ۱۸۶۹ میلادی هیئتی مرکب از هفت نفر فقهاء درجه اول حنفی را بریاست داده مددجودت پاشا ناظر دیوان احکام عدله مأمور کرد تا کتابی مشتمل بر احکام معاملات که مطابق اقوال و آراء مشهور حنفی و عاری از اختلاف باشد تدوین نمایند؛ مأموریت هیئت مزبور که بنام هیئت «المجله» معروف بودند هفت سال ادامه پیدا کرد؛ در این مدت فقهاء مزبور آراء لازم را از جمیع ابوباقعه جمع آوری نموده در کتابی بنام «مجله احکام العدلیه» منتشر نمودند؛ (۲).

(۱) مقدمه ابن خلدون فصل هفت از باب ششم.

(۲) مقدمه قوانین فقه اسلامی.

قوانينیکه در این مجموعه گردآوری شده بود در تمام ممالک اسلامی عثمانی مدار عمل قرار گرفت و در مدارس و دانشگاههای حقوق آنروز تدریس شد. المجله مشتمل بر یک هزار و هشتصد و پنجاه و یک ماده است و نگارنده نسخه‌ای از آن را در کتابخانه دانشکده حقوق دیدم؛ بر قانون المجله شرحها و تعلیقات متعددی نوشته شده که از آن جمله کتاب «تحریر المجله» تألیف علامه فقید «شیخ محمدحسین آل کاشف النطاء» میباشد.

پس از جنگ جهانی اول که آخرین بقایای خلافت اسلامی بdest پیکانگان و دول استعمار. گر برچیده گردیده تسلط و نفوذ اجانب بر کشورهای اسلامی بشدت توسعه یافت و آنها در جمیع شئون داخلی و خارجی مسلمین دخالت بسیار نزدیک نمودند، قوانین اسلامی المجله اول در ترکیه و بعداً در سایر کشورهای اسلامی ملغی شد و فرمانداران وقت در صدد برآمدند که قوانین رسمی جدیدی برای این کشورها تهیه و تنظیم نمایند.

اصولاً در این ایام پر طوفان و بحران تمام شئون اجتماعی و سیاسی ملل اسلامی چهار تحول و انقلاب عجیبی شده بود و تمدن اروپائی نه تنها در صنعت بلکه در تمام مبانی و آداب و رسوم اجتماعی و از آن جمله قوانین مانند سیلی بطرف این کشورها سرازیر شده هر گونه شخصیت دینی و ملی مردم مسلمان را بشدت متزلزل ساخته بود.

استعمارهای مختلف در صور گوناگون از این تحول؛ بهره برداری بسیار مهمنم نمودند و در چنین شرائطی که باسانی میشد روابط این ملل را با گذشته‌شان قطع نموده آنها را پس از فاقد شدن هر گونه شخصیت به دامن ملل غربی انداحت، به کمک خود زمامدارانی را در کشورهای اسلامی روی کار آوردند که این منظورهای پلید و نشسته‌های خاتنانه آنها را عملی کنند. برای انجام شدن این نقشه‌ها پیش از هر چیز دیگر قوانین اسلامی که در نظر مردم مسلمان یک رشته قوانین ابدی تغییر ناپذیر بود و درنتیجه به آنها شخصیت ابدی می‌بخشد؛ مورد خراب. کاری و خیانت پیکانگان قرار گرفت و بالاخره وقتی بنای قوانین رسمی ملل اسلامی تهیه شد این غرض با کمال اهمیت تعقیب شد که قوانین اسلامی احترام ابدی و همیشگی خود را در میان مسلمان‌ها از دست بدده و از این طریق مسلمان‌ها کم روابطشان با گذشته‌شان قطع گردد.

اینکار بهترین وسیله‌ای بود که سبب میشد مسلمان‌ها در تمام شئون زندگی خود دست گدائی و سؤال به پیش دیگران دراز کنند و منابع و ذخایر پایان ناپذیر علمی و حقوقی خود را بکلی فراموش نمایند؛ بالاخره این نقشه خطر ناگجامه عمل پوشید و حقوق اسلامی چهار ضایعات جبران ناپذیری گردیده قوانین غیر اسلامی زیادی برای کشورهای مسلمان تهیه و تصویب گردید.

که اینک مختصری از این تحول را بیان میکنیم.

* * *

قوانين اقتباسی پس از جنگ اول

پس از جنگ اول در هر کدام از کشورهای اسلامی قوانین جدید متعددی تهیه و تصویب شده مهترین آنها قوانین «مدنی و جنائی» این کشورها میباشد.

غالب این قوانین: از حقوقهای اروپائی متأثر شده و در رشته جنائی اصول کشورهای اسلامی فقه اسلام را بطور کلی کنار گذاشته در هم‌جا از قوانین اروپائی الهام گرفته‌اند. در بعضی از کشورها میزان تأثیر از حقوق اروپا در رشته مدنی بسیار زیاد است که از آن جمله است کشور لبنان.

کشور لبنان پس از جنگ اول تحت قیادت و تسلط دولت فرانسه قرار گرفت در این مدت قوانینی برای این کشور وضع گردید که بیشتر متخاذ از قوانین فرانسه بود؛ اهم این قوانین، قانون ثبت املاک، و قانون موجبات و قانون اصول محاکمات؛ و قانون تجارت بحری میباشد. پس از این جریان قانون «موجبات و عقود لبنانی» رایکنفر قاضی فرانسوی در لبنان در سال ۱۹۲۵ میلادی تدوین نموده برای ملاحظه و تنقیح نزدیکی اذاسایید حقوق دانشگاه «لیون» فرانسه بنام «ژرساند» فرستاد؛ استاد مذکور در آن اعمال نظر گردد و آنرا عودتداد و سپس این قانون جهه منطبق ساختن آن با عرف و عادات محلی بهیئت مستشاران لبنانی عرضه شد، هیئت مزبور هم اصلاحاتی در آن بعمل آورد و پس از اتمام این رسیدگی ها قانون به تصویب مجلس شورای لبنان رسید.

چنانکه از بررسی مراحل تحول قانون مدنی لبنان و از مطالعه و تطبیق مواد آن با حقوق اسلامی برمی‌آید در این قانون گرچه آراء حنفی جلوه کاملی دارد ولی تأثیر این قانون از قوانین اروپا بسیار زیاد است و در حقیقت قیافه فقه اسلامی در این قانون بکلی مسخ شده است. در میان قوانین مدنی سایر کشورهای اسلامی قانون مدنی مصر و ایران بیش از سایر قوانین وضع اسلامی خود را حفظ نموده و کمتر از قوانین اروپا متأثر شده است در حالی که قانون مدنی ترکیه ترجمه قانون مدنی سویس است که مختص تدبیلاتی در آن بعمل آمده است. چنانکه ملاحظه میفرمایید در این دوران تدوین قوانین رسمی؛ زمامداران و قانون - گزاران کشورهای اسلامی تا چه حد زیادی فاقد شخصیت اسلامی شده و در مقابل؛ چه فریتنگی خود باختگی شدیدی نسبت به اروپا نشان داده اند؛ ممکن است گفته شود مهدار زیادی از این قوانین در عین حال که از اروپا اقتباس شده با قوانین اسلامی نیز موافق است و بنابراین جای گله

و تأسی باقی نیست ولی این فکر پسیار اشتباه است و چقدر جای تأسف و تالم است که ما برای شخص حقوق آسمانی اسلام ارزش ذاتی قائل نشده و با وجود داشتن چنین منابع بی نیاز کننده دست گذاشی بسوی بیگانه‌ها دراز نموده آنوقت منابع خود را با هزار منت و ادیت و پس از کم کردن شخصیت خود از آنها بازگیریم! مثلاً چنانکه تحقیقات بعضی از نویسنده‌گان دانشمند مصری نشان میدهد «قانون مدنی فرانسه» تا حد پسیار زیادی از وظایف مالکی گرفته شده ولی هر گز امثال این موضوع باعث تسلی مسلمین نشده جبران و رشکستگی علمی و روحی ماران خواهد گرد این فکر اشتباه است که ما بامثال این موضوع دل خود را خوش کنیم ولی عملاً در هر شانی از شئون اجتماعی و علمی بند و برد دیگران باشیم همه جا سخن از افتخارات گذشته بیان آوریم ولی یکقدم بسوی تجدید عظمت و شخصیت خود برنداریم.

از قوانین مدنی کشورهای مسلمان که بگذاریم نوبت مطالعه در قوانین جنائی آنها مرسد و در این رشته است که طومار حقوق اسلام بکلی بدست بیگانگان بر جایده شده بطور یکه دانشجویان مسلمان این کشورها خیال می‌کنند اصول اسلام در مسائل مربوط به جرم و مجازات و مسئولیت، وبالاخره در باب حقوق جزا کوچکترین قانونی ندارد و این دلیل را تنها باید از نظر تاریخی مطالعه نمود؛ مادر بحث‌های آینده درباره سر نوش تأثیر آور «قوانين جزائی اسلام» در کشورهای اسلامی بطور اختصار سخن حواهیم گفت.

خوبیهای دنیا و آخرت

حضرت امام محمد باقر (ع) از جدش پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله و رحمۃ الرحمۃ نموده که فرمود: خداوند بن وحی فرستاد که: اگر بخواهم خوبیهای دنیا و آخرت را برای مسلمانی جمع کنم؛ دلی با خشوع و ذبانی که بیاد پروردگار باشد و بدنی که در برابر ناملایمات استقامت ورزد؛ و همسر با ایمانی که هر گاه بتوی نظر افکنند اور امسروک را نمود و غیاب شوهر خویشتن دار باشد و اموال اور حفظ کند؛ بوی ارزانی میدارم.

(جو اہر السنیہ شیخ حرم عاملی)